



WIADOMOŚCI ZAK

Marzec 2012



Drodzy bracia i siostry ze Zjednoczenia,

Jesteśmy bardzo szczęśliwi, iż możemy przedstawić w tym numerze *Wiadomości ZAK* krótką biografię Jakuba Salvati, przygotowaną na podstawie książki, *San Vincenzo Pallotti, profeta della spiritualità di comunione* (Święty Wincenty Pallotti, prorok duchowości komunii), zredagowaną przez ks. Franco Todisco SAC. Przesyłamy również kilka wiadomości z życia ZAK.

1. Pierwsi współpracownicy św. Wincentego Pallottiego:

Jakub Salvati (1779-1858), jeden z pierwszych świeckich członków Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego. Stał się symbolem pallotyńskiego powołania ludzi świeckich do apostołstwa. Urodził się 10 stycznia 1779 roku w Rocca di Papa, w diecezji Frascati. Mając wiejskie pochodzenie, jako sprzedawca węgla i furman, stał się przewoźnikiem i sprzedawcą wielu różnych rzeczy, które dostarczał furmanką lub innym pojazdem do Castelli Romani (winnic położonych na wzgórzach niedaleko Rzymu). Był szesnaście lat starszy od Pallottiego. Jako młody człowiek dwukrotnie przebywał w więzieniu. W 1808 r. poślubił Maddalenę Menichini (1790-1861), która dała mu ośmioro dzieci, z których sześcioro zmarło przedwcześnie. Do Rzymu Salvati przybył w poszukiwaniu pracy i już około 1828 r. nabył dom i sklep przy ulicy Salita del Grillo, gdzie mieszkał z żoną i córkami Kamilą oraz Marią Konstancją, która później wstąpiła do Zgromadzenia Bożej Miłości. Jego żona, z pomocą pracowników także wyrabiała mydła i sprzedawała je w sklepie. Jakub Salvati zgromadził znaczny majątek i podczas procesu beatyfikacyjnego Wincentego Pallottiego deklarował się, iż jest „bogaty i żyjący ze swoich inwestycyjnych dochodów”.

W 1832 r., jego córka Kamila bardzo poważnie zachorowała. Pewnego dnia ks. Wincenty przyszedł do sklepu, gdzie spotkał tylko żonę Salvatiego, która wcześniej go nie знаła i powiedział jej, że umierającej córce Kamili poprawi się, po czym opuścił sklep. Salvati myślała, że jest to żart i jak tylko powrócił jej mąż, opowiedziała mu o wszystkim. Jakub nie szukał nieznanego księdza, ale natychmiast poszedł do swojej córki, która nie jadła już od trzech dni. Kamila poprosiła go o coś do jedzenia i w krótkim czasie oznajmiła, że ma się o wiele lepiej. Następnego dnia doktor zastał ją uzdrowioną, potwierdzając zniknięcie wszystkich symptomów choroby. Powiedział także „To jest cud”.

Salvati odnalazł ks. Wincentego i oddał się do jego dyspozycji. Tą drogą, nasz Założyciel za łaską Bożą zyskał skromnego i stałego współpracownika, niestrudzonego w wspieraniu jego apostołskich wysiłków. Z biegiem czasu, ktoś, prawdopodobnie kolejny świecki współpracownik Tommaso Alkusi, przetłumaczył *Prawdy Wieczne* św. Alfonsa Liguori na język arabski. Ks. Wincenty i jego towarzysze ze Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego pragnęli wydrukować przynajmniej tysiąc egzemplarzy, by przekazać je wielu chrześcijanom z Dalekiego Wschodu, przebywającym w Rzymie oraz wysłać na Bliski Wschód. Koszt druku wahał się w granicach czterystu skudów, których Pallotti nie miał. Pallotti pomyślał, iż powierzy tę sprawę Jakubowi Salvati, którego w sprawie córki, ks. Wincenty zwykł mówić - Bóg jest cudotwórcą, proś Go zatem o uzyskanie kwoty przez zbieranie jałmużny. Salvati bał się tylko jednej rzeczy, kto mu uwierzy? Nie chciał trafić do więzienia po raz trzeci, wiedząc, że w Rzymie, jak i gdziekolwiek nie brakuje oszustów proszących o pieniądze na pobożne cele. Jakub poprosił o list polecający, zamiast listu ks. Wincenty wziął krucyfiks, który nosił na szyi i powiedział: „Idź w Imię Ukrzyżowanego, a znajdziesz wszystko”. Jakub uczynił znak krzyża i wyszedł. Nikt nie odesłał go z pustymi rękoma. W krótkim czasie zebrał potrzebną sumę, a nawet 50 skudów więcej. Po powrocie powiedział swojej żonie, co się wydarzyło i ona także uczyniła znak krzyża. Od tego czasu Jakub i Magdalena byli stale gotowi pomagać ks. Wincentemu, zapewniając mu nie tylko materialne wsparcie, ale przede wszystkim służąc pracą i mądrością. Należy podkreślić gorliwość Salvatiego w założeniu

domu dla ubogich dziewcząt *Pia Casa di Carità* w 1838 r., którego także stał się pierwszym Prokuratorem. Ermanno Ponti, w swojej książce *'La Pia Casa di Carità in Borga S. Agata, dalla fondazione a oggi'* (*Pia Casa di Carità in Borga S. Agata, od powstania do dziś* - Rzym 1939, s. 33) nie wahał się napisać "... zachęcony słowami Pallottiego Salvati stał się założycielem tego świętego dzieła".

Ks. Wincenty zawsze pozostawał dobrym przyjacielem rodziny Salvati. Pewnej Wigilii Bożego Narodzenia, Salvati i jego żona mieli towarzyszyć Pallottiemu na Pasterce. Ks. Wincenty poprosił, aby Magdalena została w domu. Przyjęła tę propozycję jako umartwienie, ale posłuszna pozostała w domu wraz z pokojówką. Tego wieczoru przybyło dwóch złodziei, przekonanych, że rodzina Salvati jest w kościele, lecz ku własnemu zdumieniu znaleźli ludzi w domu i uciekli pośpiesznie. W 1843 roku, Pallotti udzielił ślubu ich córce Kamili z hrabią Luigi Latini Macioti, oraz ochrzcił ich dzieci, także został ojcem chrzestnym dla kilku z nich.

Podczas zeznania w procesie beatyfikacyjnym ks. Pallottiego dnia 17 lutego 1853 roku, Salvati powiedział: "*Rozpoznaję w sobie miłość, oddanie i szacunek do Sługi Bożego. Jestem tym, który go znał, poznałem go wyposażonego we wszystkie cnoty*". Jego pamięć, jako człowieka 73 letniego nie była już zbyt dobra stąd powtarzał: "*Nie pamiętam zbyt wielu kwestii*". Bardzo wyraźnie pamiętał jednak dwie rzeczy: uzdrowienie córki i obfitą zbiórkę. Umarł w 1858 roku, osiem lat po ks. Wincentym. Został pochowany wraz ze swoją rodziną w kościele pw. Imienia Maryi na Forum Trajana, w kaplicy, po lewej stronie.

2. Nowi członkowie w Zjednoczeniu:

Włochy: Riposto, Sycylia: 14 stycznia w sobotę, podczas Mszy św. w kościele Maria SS. ma Addolorata, podczas Oktawy Objawienia Pańskiego, której przewodniczył ks. biskup Acireale, Antonino Raspanti, Corrado Montaldo, przewodniczący ZAK we Włoszech przyjął Akt Zaangażowania Apostolskiego, który złożyło 8 młodych osób. W uroczystości uczestniczyli s. Beniamina Tropiano CSAC i inne Siostry Pallotyńki Apostolstwa Katolickiego, Ksiądz Prowincjał, Antonio Lotti SAC, radca generalny ks. Martin Manus SAC oraz goście zarówno spośród księży, jak i członków ZAK, także inni ludzie z tego terenu.

Ostia, Rzym: 25 marca w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, podczas Eucharystii, sprawowanej w kościele pw. Królowej Pokoju w Ostii, w Rzymie, której przewodniczył ks. Prowincjał Antonio Lotti, 5 osób złożyło swój Akt Zaangażowania Apostolskiego. Podczas liturgii pieśni wykonał chór ZAK.

Nigeria: Podczas niedzielnej Eucharystii 13 lutego 2012 roku w parafii św. Tomasza w Uke, ks. Generał Jacob Nampudakam zarazem Kościelny Asystent ZAK przyjął Akt Zaangażowania Apostolskiego od 11 osób. Są to pierwsi świeccy członkowie ZAK w Nigerii. Byli także obecni ks. Regionał Bruno Ateba SAC, czterech Księży Pallotyńców z Nigerii, magister postulatu ks. Sostene Abolo SAC, ksiądz z parafii, Peter Hillen SAC, kilku księży przyjezdnych oraz około 200 ludzi będących w formacji, z 17 grup ZAK z całego kraju oraz wierni z parafii.

3. Niemcy: Katolicki Dzień: W tym roku, podczas *Katolickiego Dnia* członkowie ZAK będą mieli dobrą sposobność do przedstawienia naszego charyzmatu dla szerszego grona Kościoła na tym terenie. Na to największe narodowe zgromadzenie, zorganizowane przez katolików świeckich żyjących w krajach języka niemieckiego a odbywające się w Mannheim w miesiącu maju, Krajowa Rada Koordynacyjna zaproponowała panel dyskusyjny, który będzie okazją dania świadectwa życia według naszej pallotyńskiej drogi bycia Kościołem. Osoby różnych powołań i stanów życia będą dzielili się na równi swoją wizją pallotyńskiego charyzmatu, stając się w ten sposób widzialnymi świadkami tej fundamentalnej równości i twórczej współpracy do jakiej jesteśmy powołani wszyscy jako dzieci tego samego Boga. Takie świadectwo posiada ogromną wartość i pozytywne przesłanie będące odpowiedzią na wiele sytuacji mających miejsce w niemieckich diecezjach i parafiach, gdzie zmieniają się struktury w obecnym czasie i ludzie szukają nowych wzorców chrześcijańskiej wspólnoty. Dyskusja będzie toczyła się wokół tematu: "Nie narzekamy – mamy plan. Jaki Kościół mógłby być w przyszłości?". W panelu wezmą udział Lissy Eichert ZAK, która pracuje z bezdomnymi w Berlinie, Alois Wittmann ZAK, należący do wspólnoty Apostolatskreis Hofstetten, s. Simone Hachen SAC, pallotyńska, która pracuje z młodymi ludźmi, ks. Edward Fröhling SAC, profesor Teologii w Hochschule, w Vallendarze, i Matthias Terhorst, pallotyński nowicjusz. Módlmy się o dobre owoce tej inicjatywy, aby dla uczestniczących w panelu była ona inspiracją dla podobnych inicjatyw w innych częściach pallotyńskiego świata, w czasie, w którym jesteśmy zachęceni do podejmowania nowego apostolskiego ryzyka, w celu pełnego włączenia się w dzieło Nowej Ewangelizacji jako Rodzina Pallotyńska.